

PŘÍLOHA Č. 2 ŠKOLNÍHO ŘÁDU

ZŠŠ-738/2026

Pravidla hodnocení žáků

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání, sebehodnocení a chování žáků

Tato příloha je závaznou součástí školního řádu. Stanoví zásady a způsob hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků, pravidla sebehodnocení, získávání podkladů pro hodnocení a kritéria hodnocení.

1. Úvodní ustanovení

Hodnocení žáků probíhá průběžně a souhrnně. Průběžné hodnocení poskytuje zpětnou vazbu o učení a pokroku žáka, souhrnné hodnocení vyjadřuje míru dosažení výstupů za dané klasifikační období.

Pravidla vycházejí ze školského zákona, vyhlášky o základním vzdělávání a školního vzdělávacího programu školy.

2. Závazné principy hodnocení

1. Žák zná cíl učení a přiměřeně svému věku rozumí tomu, co se od něj očekává.
2. Hodnocení vychází z míry dosažení výstupů školního vzdělávacího programu, z předem známých kritérií a z doložitelných podkladů. Jednotlivé výkony a známky jsou podklady pro hodnocení; výsledná klasifikace nevzniká jejich pouhým aritmetickým průměrem, ale odborným posouzením míry dosažení výstupů, vývoje žáka v čase a jeho vzdělávacích potřeb.
3. Chyba je přirozenou součástí učení a podkladem pro další krok.
4. Výsledná známka především vyjadřuje míru dosažení výstupů daného předmětu. Učitel při hodnocení přihlíží také k přístupu žáka ke vzdělávání, jeho individuálnímu pokroku a k okolnostem, které ovlivňují jeho výkon. Aktivitu, pracovní návyky a spolupráci zohledňuje tehdy, pokud souvisejí s učením a plněním výstupů daného předmětu.
5. Potřeba podpory, pomůcky, asistence nebo jiného podpůrného opatření sama o sobě neznamená neúspěch.
6. Žák je postupně veden k sebehodnocení a odpovědnosti za vlastní učení.
7. Zákonní zástupci dostávají pravidelné, konkrétní a prokazatelné informace o průběhu a výsledcích vzdělávání.
8. Evidence hodnocení je průkazná, bezpečná a administrativně přiměřená.
9. Hodnocení nesmí být používáno jako trest, prostředek nátlaku ani jako hodnocení osobnosti žáka.

3. Průběžné hodnocení

Průběžné hodnocení slouží k tomu, aby žák i jeho zákonný zástupce věděli, co žák zvládá, v čem se zlepšuje, kde potřebuje podporu a jaký je další krok v učení.

3.1 Formy a podklady průběžného hodnocení

Škola podle věku žáka, vzdělávacího cíle a povahy předmětu využívá různé formy průběžného hodnocení a získává různorodé podklady. Mohou jimi být zejména:

- ústní a písemná zpětná vazba a ústní projevy žáka,
- kritériální hodnocení podle předem známých kritérií,
- písemné práce, ověřovací úlohy a testy,

- praktické činnosti, projekty a prezentace,
- pedagogické pozorování práce žáka, jeho postupů, porozumění a pokroku,
- sebehodnocení a přiměřené vzájemné hodnocení,
- portfolio a další doklady o učení,
- průběžná klasifikace a další přiměřené formy odpovídající charakteru předmětu.

Učitelé při průběžném hodnocení využívají a vhodně kombinují různé formy hodnocení tak, aby žák dostával průběžnou a srozumitelnou zpětnou vazbu o svém učení. Průběžná zpětná vazba nemusí být vždy vyjádřena známkou ani zapsána do systému Bakaláři. Učitel však vede přiměřené a průkazné podklady, z nichž dokáže souhrnné hodnocení zdůvodnit.

Při průběžném kritériálním hodnocení může učitel pro vyjádření míry dosažení stanoveného kritéria využít společnou stupnici Ú–T–Č–J:

Úroveň	Slovní vyjádření	Význam
Ú	úplně osvojeno	Výstup zvládá jistě a opakovaně v situacích odpovídajících tomu, co bylo vyučováno.
T	téměř osvojeno	Výstup převážně zvládá; občas potřebuje připomenutí nebo menší podporu.
Č	částečně osvojeno	Zvládá podstatnou část výstupu, ale potřebuje podporu, vedení nebo další procvičení.
J	ještě neosvojeno	Výstup zatím nezvládá v potřebné míře a potřebuje výraznější podporu a další příležitosti k učení.
–	dosud nehodnoceno	Výstup nebyl v daném období vyučován nebo nebyl dostatek podkladů pro posouzení.

Stupnice Ú–T–Č–J není klasifikací a na známky se mechanicky nepřevádí.

Není nutné uchovávat každou práci ani zapisovat každý jednotlivý výkon. Podklady musí být dostatečné, různorodé a průkazné a musí umožnit posoudit míru dosažení výstupů. Souhrnné hodnocení nesmí být založeno pouze na jediném výkonu nebo pouze na paměti vyučujícího.

Před rozsáhlejší písemnou prací nebo jiným významným ověřováním je žák přiměřeně předem seznámen s rozsahem, cílem a kritérii hodnocení. Učitel rozvrhuje ověřování tak, aby žáci nebyli nepřiměřeně zatěžováni.

Po vyhodnocení má žák možnost s prací dále pracovat, porozumět chybám, opravit je a využít zpětnou vazbu pro další učení.

3.2 Sebehodnocení žáků

Sebehodnocení není známkou ani povinností žáka odhadnout výslednou klasifikaci. Žák se učí pojmenovat, co již zvládá, co ještě procvičuje, jakou podporu potřebuje a jaký bude jeho další krok.

Forma sebehodnocení odpovídá věku a zkušenosti žáka. Sebehodnocení je podkladem pro rozhovor o učení, nikoli mechanickým podkladem pro výslednou známku nebo pro určení úrovně kritériálního hodnocení.

3.3 Informování žáků a zákonných zástupců

Žák je předem a přiměřeně svému věku seznámen s cílem učení, významnými kritérii a způsobem hodnocení.

Zákonní zástupci jsou průběžně a prokazatelně informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání. Oficiálním komunikačním kanálem školy je systém Bakaláři/Komens.

Portfolio může být využíváno jako podpůrný nástroj pro sledování pokroku a pro komunikaci se zákonnými zástupci.

Při závažné obtíži, výrazném zhoršení výsledků nebo potřebě společného postupu škola nečeká na pravidelný termín a zákonné zástupce informuje bezodkladně. Zákonný zástupce může požádat o vysvětlení podkladů, kritérií a postupu, z nichž hodnocení vychází.

Pro průběžné hodnocení žáků 1. ročníku ve školním roce 2026/2027 platí také pravidla stanovená v Příloze č. 2a školního řádu.

4. Souhrnné hodnocení za klasifikační období

Souhrnné hodnocení vyjadřuje míru dosažení výstupů daného předmětu za pololetí. Učitel vychází z průběžně získaných podkladů a posuzuje zejména aktuální míru dosažení výstupů, stabilitu jejich zvládnutí a vývoj žáka v čase. Souhrnné hodnocení nevzniká pouhým aritmetickým průměrem průběžných známek.

4.1 Společná kritéria pro klasifikaci výsledků vzdělávání

Tabulka stanoví společná kritéria pro klasifikaci ve všech předmětech. Učitel při jejich uplatňování přihlíží k povaze předmětu a charakteru jeho výstupů.

Oblast	1 – výborný	2 – chvalitebný	3 – dobrý	4 – dostatečný	5 – nedostatečný
Míra dosažení výstupů	Výstupy zvládá jistě a samostatně.	Výstupy převážně zvládá, s dílčími nepřesnostmi.	Základní výstupy zvládá, zpravidla s podporou.	Zvládá pouze část základních výstupů a potřebuje výraznou podporu.	Klíčové výstupy nezvládá ani s poskytnutou přiměřenou podporou.
Porozumění a aplikace	Rozumí souvislostem a znalosti samostatně využívá i v nových situacích.	Rozumí podstatným souvislostem a znalosti využívá v běžných situacích.	Základní souvislosti chápe a aplikuje s vedením.	Porozumění i využití znalostí je omezené.	Podstatným souvislostem nerozumí a znalosti nedokáže využít.
Postupy a dovednosti	Volí vhodné postupy, pracuje přesně a dokáže postup vysvětlit.	Postupy převážně zvládá, dopouští se drobných chyb.	Postupy používá s podporou a opravuje podstatné chyby.	Postupy zvládá jen částečně.	Základní postupy nezvládá.
Samostatnost a stabilita zvládnutí	Výstupy zvládá samostatně,	Výstupy zvládá převážně	Výstupy zvládá s podporou;	Výstupy zvládá jen s výraznější	Výstupy nezvládá ani s

Oblast	1 – výborný	2 – chvalitebný	3 – dobrý	4 – dostatečný	5 – nedostatečný
	jistě a opakovaně.	samostatně a stabilně; občas potřebuje menší podporu.	samostatnost a stabilita jsou proměnlivé.	podporou a jejich zvládnutí není stabilní.	přiměřenou podporou; zvládnutí není prokazatelné.

Při hodnocení učitel sleduje také rozvoj klíčových kompetencí žáka v rozsahu, v němž se projevují v činnostech a výstupech daného předmětu. Rozvoj klíčových kompetencí se hodnotí v souvislosti s učením žáka, nikoli jako samostatná složka známky, není-li přímo součástí hodnoceného výstupu.

Při hodnocení učitel přihlíží také k přístupu žáka ke vzdělávání, jeho individuálnímu pokroku a k okolnostem, které ovlivňují jeho výkon. Aktivitu, pracovní návyky a spolupráci zohledňuje tehdy, pokud souvisejí s učením a plněním výstupů daného předmětu. Chování, které s učením a výstupy předmětu nesouvisí, se do známky z předmětu nezahrnuje.

5. Hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení

5.1 Klasifikace na vysvědčení

Výsledky vzdělávání žáků jsou na vysvědčení hodnoceny klasifikačními stupni 1–5, není-li u konkrétního žáka použito slovní hodnocení.

Výsledná známka na vysvědčení vychází ze souhrnného hodnocení podle čl. 4 této přílohy. Vyjadřuje míru dosažení výstupů daného předmětu za klasifikační období a nevzniká pouhým aritmetickým průměrem průběžných známek.

5.2 Slovní hodnocení na vysvědčení

Za slovní hodnocení se považuje také kritériální hodnocení.

Slovní hodnocení vyjadřuje, do jaké míry žák dosáhl výstupů jednotlivých předmětů, jak se jeho výsledky v průběhu času vyvíjejí a na co se má v dalším učení zaměřit.

Ředitelka školy může na základě žádosti zákonného zástupce rozhodnout o použití slovního hodnocení na vysvědčení, zejména u žáka s vývojovou poruchou učení.

Je-li žák vzděláván podle upravených výstupů, hodnotí se míra dosažení těchto upravených výstupů.

5.3 Převod slovního hodnocení do klasifikace

Při převodu slovního hodnocení na klasifikační stupeň učitel posuzuje míru dosažení výstupů, aktuální úroveň žáka, stabilitu zvládnutí a jeho vývoj. Převod není mechanickým přiřazením kritériálních úrovní ke známkám ani jejich průměrem.

6. Hodnocení chování

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se na vysvědčení při použití klasifikace hodnotí stupni 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé a 3 – neuspokojivé.

Chování hodnotí třídní učitel po projednání s vyučujícími žáka. Výsledný stupeň se projednává v pedagogické radě.

Při hodnocení chování se vychází z dlouhodobějšího chování žáka, ze závažnosti a četnosti jednání, jeho okolností, přijetí odpovědnosti a snahy o nápravu. Podkladem jsou také udělená výchovná

opatření podle Přílohy č. 1 školního řádu; konkrétní pochvala nebo kázeňské opatření však samo o sobě automaticky neurčuje stupeň chování na vysvědčení.

Chování se posuzuje s ohledem na věk žáka, jeho individuální možnosti, speciální vzdělávací potřeby, podpůrná opatření a další relevantní okolnosti.

Oblast	1 – velmi dobré	2 – uspokojivé	3 – neuspokojivé
Respekt a bezpečí	Jedná převážně ohleduplně a respektuje bezpečí a důstojnost druhých.	Opakovaně nebo závažněji narušuje vztahy, bezpečí či důstojnost druhých.	Závažně nebo dlouhodobě ohrožuje bezpečí či důstojnost druhých nebo se dopouští hrubého jednání.
Dodržování pravidel	Pravidla zpravidla dodržuje; případná porušení jsou ojedinělá a žák na ně reaguje nápravou.	Pravidla porušuje opakovaně nebo závažněji; přijatá opatření vedou ke změně jen částečně.	Pravidla porušuje závažně nebo dlouhodobě a přijatá opatření nevedou k dostatečné změně.
Odpovědnost a náprava	Přijímá odpovědnost za své jednání a usiluje o nápravu.	Odpovědnost přijímá pouze částečně nebo je náprava nestálá.	Odpovědnost odmítá nebo dlouhodobě nespolupracuje na nápravě.

7. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami a žáci s odlišným mateřským jazykem

Hodnocení respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka, doporučení školského poradenského zařízení, podpůrná opatření, odlišné tempo osvojování učiva a objektivní okolnosti ovlivňující výkon. Je-li žák podle platné pedagogické dokumentace vzděláván podle upravených výstupů, hodnotí se míra dosažení těchto upravených výstupů. Učitel sám výstupy nesnižuje; běžná potřeba podpory, více času, názorné opory nebo asistence sama o sobě není důvodem ke změně výstupu.

U žáků s odlišným mateřským jazykem je úroveň znalosti českého jazyka závažnou souvislostí ovlivňující výkon. Učitel volí přiměřené formy ověřování tak, aby jazyková bariéra nepřekryla skutečnou úroveň znalostí a dovedností v daném předmětu.

Poskytnutí podpory samo o sobě neznamená horší hodnocení. Žák je hodnocen ve vztahu k výstupům, podle nichž je vzděláván.

8. Uvolnění, nehodnocení, náhradní termíny a přezkoumání výsledků

8.1 Uvolnění z předmětu

Je-li žák z výuky některého předmětu zcela uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.

8.2 Nehodnocení a náhradní termín

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení žák navštěvuje nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

8.3 Přezkoumání výsledků hodnocení

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do tří pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitelku o přezkoumání výsledků hodnocení. Je-li vyučujícím daného předmětu ředitelka, podává se žádost krajskému úřadu. Další postup se řídí školským zákonem a vyhláškou o základním vzdělávání.

8.4 Opravné zkoušky a komisionální přezkoušení

Opravné zkoušky a komisionální přezkoušení se konají v případech, termínech a způsobem stanoveným školským zákonem a vyhláškou o základním vzdělávání. Ředitelka stanoví termín, složení komise a další organizační podmínky a prokazatelně o nich informuje zákonného zástupce.

9. Závěrečná ustanovení

Tato příloha ruší a nahrazuje předchozí Přílohu č. 2 školního řádu – Pravidla hodnocení žáků.

Platnost a účinnost od 1. 9. 2026

Mgr. Iveta Kurdzielová
ředitelka školy